

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Natalia Freyer

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1 249,59 złotych (jeden tysiąc dwieście czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 176,30 złotych za okres od dnia 05 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 1 073,29 złotych za okres od dnia 08 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 947,30 złotych (dziewięćset czterdzieści siedem złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1209/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 05 grudnia 2016 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 1 249,59 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 1 073,29 złotych za okres od dnia 30 maja 2015 roku do dnia zapłaty oraz 176,30 złotych od dnia 05 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie łączącej strony umowy dostarczył pozwanemu energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie i z tego tytułu wystawił mu fakturę numer (...). Nadto, z uwagi na opóźnienia w

zapłacie za wcześniejsze faktury, powód wystawił pozwanemu notę odsetkową numer (...). Mimo wezwania do zapłaty tych należności, nie zostały one przez pozwanego uregulowane.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 21 marca 2017 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2201773/16 w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez referendarza sądowego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut nieudowodnienia roszczenia dochodzonego pozwem, powód nie wskazał bowiem z jakiej umowy wywodzi swoje roszczenie, nie oznaczył daty jej zawarcia ani jej numeru, ani nie wskazał adresu lokalu, do którego energia była dostarczana.

Nadto, w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 04 grudnia 2017 roku” pozwany wskazał, iż nie posiada wobec powoda zobowiązania wynikającego ze sprzedaży energii elektrycznej w wysokości 1 073,29 złotych oraz odsetek w kwocie 176,30 złotych (którą to należność końcową zapłacił) oraz zakwestionował skuteczność dowodową historii raportów odczytów urządzenia pomiarowo – rozliczeniowego. Pozwany wskazał bowiem, iż jest to jednostronny wykreowany przez powoda dokument, z którego nie wynika, kto dokonał odczytów oraz że zawarto w nim adnotację o treści „ten licznik jest nieczynny”, a poza tym widnieje w nim informacja, że ostatni odczyt dokonany był w dniu 06 maja 2015 roku, a więc już po opuszczeniu przez pozwanego lokalu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. umowę kompleksową numer (...) w zakresie dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej do lokalu numer (...) znajdującego się w budynku położonym w G. przy ulicy (...)

Integralną częścią umowy były ogólne warunki umów kompleksowych (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G..

Zgodnie z § 17 ust. 4 ogólnych warunków umów kompleksowych w razie powstania zaległości w płatnościach (należności wynikające z faktur wraz z odsetkami od nieterminowo uregulowanych faktur), dostawca może zarachować dokonane przez odbiorcę wpłaty pieniężne w pierwszej kolejności na poczet odsetek od faktur uregulowanych z opóźnieniem, a następnie na poczet najdawniej wymagalnego długu.

Stosownie zaś do § 23 ust. 1 ogólnych warunków umów kompleksowych odbiorca może rozwiązać umowę kompleksową z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

umowa – k. 30 akt, ogólne warunki umów kompleksowych – k. 31-34 akt

Pismem z dnia 27 kwietnia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożył (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy dotyczącej dostarczania energii elektrycznej wraz z prośbą o zdemontowanie licznika.

wypowiedzenie – k. 74 akt, zeznania prezesa zarządu pozwanego K. J. – protokół rozprawy z dnia 24 stycznia 2018 roku – k. 93-94 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:13:39)

W dniu 06 maja 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., na zlecenie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G., dokonał demontażu licznika dotyczącego lokalu numer (...) znajdującego się w budynku przy ulicy (...) w G.. Licznik znajdował się na klatce schodowej.

zlecenie demontażu licznika – k. 88 akt

W okresie od dnia 20 marca 2015 roku do dnia 06 maja 2015 roku dla punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w G. przy ulicy(...) zarejestrowano zużycie w wysokości 1 791 kWh

historia odczytu – k. 48 akt

W dniu 13 maja 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 1 203,86 złotych dokumentującą rozliczenie energii elektrycznej pobranej w okresie od dnia 20 marca 2015 roku do dnia 06 maja 2015 roku, z terminem płatności do dnia 29 maja 2015 roku.

Na fakturze tej wskazano również, że zadłużenie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynosi kwotę 3 111,92 złotych, wobec czego wskazana na fakturze kwota do zapłaty wynosiła łącznie kwotę 4 356,17 złotych.

faktura – k. 35 akt

Po otrzymaniu powyższej faktury, pismem z dnia 20 maja 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zwrócił się do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. o rozłożenie należności udokumentowanej fakturą numer (...) na sześć równych rat.

pismo – k. 87 akt, zeznania prezesa zarządu pozwanego K. J. – protokół rozprawy z dnia 24 stycznia 2018 roku – k. 93-94 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:13:39)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. w piśmie z dnia 21 maja 2015 roku poinformowała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., że – ustosunkowując się do informacji o wypowiedzeniu umowy – udzieliła zlecenia na demontaż licznika (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G..

pismo – k. 86 akt

W dniu 09 marca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. notę odsetkową numer (...) na kwotę 176,30 złotych, z terminem płatności do dnia 23 marca 2016 roku.

Nota odsetkowa obejmowała odsetki od nieterminowo regulowanych poprzednich faktur, w tym odsetki ustawowe i odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 1 203,86 złotych wynikającej z faktury numer (...) naliczone za okres od dnia 30 maja 2015 roku do dnia 07 marca 2016 roku w kwocie 72,46 złotych.

nota odsetkowa – k. 36 akt

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 14 marca 2016 roku zapłacił na rachunek bankowy należący do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 176,30 złotych.

potwierdzenie przelewu – k. 77 akt, zeznania prezesa zarządu pozwanego K. J. – protokół rozprawy z dnia 24 stycznia 2018 roku – k. 93-94 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:13:39)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 1 249,59 złotych tytułem należności udokumentowanej fakturą numer (...) na kwotę 1 073,29 złotych i notą odsetkową numer (...) na kwotę 176,30 złotych.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zakwestionował zasadność wezwania wskazując, że umowa zakończyła się w kwietniu 2015 roku.

wezwanie do zapłaty – k. 37-38v akt, pismo – k. 75 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w tej części, w której pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Powyższe dotyczyło także protokołu zdjęcia licznika (k. 88 akt), któremu Sąd dał wiary, jako że jedyny zarzut pozwanego odnoszący się do tego dokumentu, tj. kwestionowanie daty jego sporządzenia i daty dokonania demontażu licznika, był zdaniem Sądu niezasadny. Pozwany wskazał bowiem, iż w jego ocenie zdarzenie to (zdjęcie licznika) nie nastąpiło we wskazanej tam dacie (w dniu 06 maja 2015 roku), o czym świadczyć miało pismo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. z dnia 21 maja 2015 roku, w którym wskazano, że zlecono dokonanie demontażu licznika.

Sąd zważył przy tym, że pismem z dnia 21 maja 2015 roku powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. poinformował pozwanego, że w związku z wypowiedzeniem umowy kompleksowej, powód wystawił zlecenie na demontaż licznika wskazując wyraźnie, że zlecenie to przekazane zostało do realizacji operatorowi systemu dystrybucji energii elektrycznej, tj. (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G., a więc zupełnie innemu podmiotowi. Co więcej, jak wynika z samego protokołu zdjęcia licznika dotyczył on czynności wykonanych przez ten właśnie podmiot w następstwie zlecenia powoda z dnia 30 kwietnia 2015 roku. W tej sytuacji pismo z dnia 21 maja 2015 roku w żadnej mierze nie może być uznane za zlecenie demontażu licznika, tylko poinformowanie pozwanego o podjętych przez powoda, i to wcześniej, czynnościach zlecenia demontażu licznika, zaś okoliczność, że faktycznie zdjęcie tego licznika już nastąpiło, tj. przed datą sporządzenia tego pisma, nie podważa w żaden sposób jego wiarygodności, gdyż rozbieżność ta wynikać może np. z nieotrzymania przez powoda (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. do tego czasu stosownej informacji od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G., czyli podmiotu, który faktycznie dokonywał demontażu licznika.

Sąd oparł się także na historii raportów odczytów urzędnika pomiarowo – rozliczeniowego, mając na uwadze, że odczyt zużycia energii dokonany w dniu 20 marca 2015 roku jest zgodny z fakturą numer (...), której pozwany nie kwestionował, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, ażeby odczyt zużycia energii elektrycznej dokonany w kolejnym okresie rozliczeniowym był nieprawidłowy. Sąd zważył przy tym, że nie świadczy o tym bynajmniej okoliczność, że ostatni odczyt dokonany został w dniu 06 maja 2015 roku, a więc już po opuszczeniu przez pozwanego lokalu, tym bardziej, że była to data demontażu licznika, zaś niezależnie od tego, czy pozwany zajmował ten lokal, czy nie, umowa z powodem trwała do dnia 31 maja 2015 roku, zaś sam licznik nie był zainstalowany w lokalu, lecz – jak wynika ze zlecenia – znajdował się na klatce schodowej.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się także na zeznaniach prezesa zarządu pozwanego K. J. uznając je za wiarygodne jednakże jedynie w zakresie, w jakim znalazły one potwierdzenie w innych zgromadzonych dowodach w sprawie.

Sąd nie dał wiary jego zeznaniom w zakresie, w jakim wskazywał, że zapłacił należności udokumentowane ostatnią fakturą wystawioną przez powoda w ratach po 600 złotych (mimo braku zgody powoda na ratalną płatność), na tę okoliczność nie przedstawił on bowiem żadnego obiektywnego dowodu zapłaty tych należności, tym bardziej, że w toku całego procesu pozwany podnosił jedynie okoliczność uiszczenia kwoty 176,30 złotych (co znalazło potwierdzenie w przedłożonym potwierdzeniu przelewu). Nadto, Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że przedmiotową fakturę numer (...) pozwany otrzymał w lipcu lub sierpniu 2015 roku, przeczy temu bowiem pismo pozwanego z maja 2015 roku dotyczące rozłożenia na raty należności z tej właśnie faktury. Odnosząc się natomiast do jego zeznań w zakresie, w jakim argumentował, iż dowód w postaci protokołu zdjęcia licznika z dnia 06 maja 2015 roku budzi wątpliwości w świetle pisma z dnia 21 maja 2015 roku, w którym powód pisze o zleceniu zdjęcia licznika, wskazać należy, jak to już podniesiono powyżej, że czym innym jest czynność zlecenia demontażu licznika, a czym innym poinformowanie pozwanego o wystawieniu takiego zlecenia. W tym kontekście złożone przez powoda dowody wskazują na, w ocenie Sądu, logiczny i wiarygodny ciąg zdarzeń w postaci zlecenia przez powoda (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. demontażu licznika w związku z wypowiedzeniem umowy i następnie zdjęcie licznika w dniu 06 maja 2015 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem mimo prawidłowego wezwania osoby uprawnione do reprezentowania powoda nie stały się i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 1 249,59 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 073,29 złotych za okres od dnia 30 maja 2015 roku do dnia zapłaty oraz liczonymi od kwoty 176,30 złotych od dnia 05 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z łączącej strony umowy kompleksowej. Podstawę prawną żądania powoda stanowił zatem art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) dotyczący umowy kompleksowej, na podstawie której odbywa się dostarczanie energii elektrycznej i która to umowa jest umową zawierającą zarówno postanowienia umowy sprzedaży, jak i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii, przy czym zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii, praw oraz wody stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

Poza sporem pozostawało zarówno to, że strony łączyła umowa o dostarczanie energii elektrycznej i energia ta była dostarczana do lokalu numer (...) położonego przy ulicy(...)w G., jak również to, że umowa ta została przez pozwanego wypowiedziana pismem z dnia 27 kwietnia 2015 roku, przy czym stosownie do § 23 ust. 1 ogólnych warunków umów kompleksowych zawieranych z powodem, następowało to z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego.

W związku z tym, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podniósł zarzut braku zobowiązania wobec powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. i mając na względzie obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadę rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., to na powodzie spoczął ciężar wykazania istnienia roszczenia, którego zasądzenia powód się domagał, a więc wykazania zarówno jego zasadności, jak i wysokości.

W ocenie Sądu powód sprostał powyższemu ciężarowi – przedłożył bowiem w niniejszej sprawie umowę kompleksową stanowiącą podstawę jego żądania zawartą z pozwanym w dniu 11 grudnia 2014 roku, na podstawie której to umowy pozwany zobowiązał się do uiszczania na rzecz powoda należności z tytułu dostarczonej i pobranej przez niego energii elektrycznej. Ponadto powód przedłożył wydruk historii z odczytów licznika dotyczącego zajmowanego przez pozwanego lokalu numer (...) przy ulicy (...)w G., z którego wynikało, że energia elektryczna była przez powoda do tej nieruchomości dostarczana. Podkreślić przy tym należy, iż odczyt zużycia energii dokonany w dniu 20 marca 2015 roku jest zgodny z fakturą numer (...), której pozwany nie kwestionował, a zatem nie ma podstaw do kwestionowania zużycia energii elektrycznej odczytanego także za kolejny okres rozliczeniowy, tym bardziej, że i tego zużycia w żaden sposób po otrzymaniu faktury pozwany nie podważał. Jest to zasadne tym bardziej, że nie polegają na prawdzie twierdzenia pozwanego, że nie jest możliwe zużycie przez niego energii elektrycznej w tym okresie na kwotę wskazaną na fakturze, tj. kwotę 4 356,17 złotych, albowiem faktura numer (...) wystawiona została na kwotę 1 203,86 złotych dokumentując tą kwotą rozliczenie energii w okresie od dnia 20 marca 2015 roku do dnia 06 maja 2015 roku. Na fakturze tej wskazano przy tym również, że zadłużenie pozwanego wynosi kwotę 3 111,92 złotych – z poprzednich okresów i poprzednich faktur, wobec czego wskazana na fakturze kwota do zapłaty wynosiła łącznie 4 356,17 złotych. Nie była zaś to kwota, której powód żądał za energię elektryczną pobraną przez pozwanego w okresie od dnia 20 marca 2015 roku do dnia 06 maja 2015 roku.

Wskazać należy, iż niewątpliwie powyższe dokumenty jako dokumenty prywatne mimo, że nie korzystają z domniemania prawdziwości (art. 245 k.c.), to jednak stanowią samodzielny środek dowodowy, którego moc Sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c., a więc zgodnie z własnym przekonaniem na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

Powód wykazał więc, że strony łączyła umowa oraz że wykonał swoje zobowiązanie, tj. dostarczył pozwanemu energię elektryczną zgodnie z postanowieniami umowy, a zatem pozwany winien spełnić swoje świadczenie, tj. zapłacić

mu należność za pobraną energię elektryczną. W ocenie Sądu powód wykazał tym samym fakt istnienia roszczenia względem pozwanego z tytułu nieuregulowanych należności za dostarczoną energię elektryczną, a także przedkładając fakturę – wysokość swojego roszczenia, a zatem, w ocenie Sądu, uznać należało, że powód udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa.

W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanego oddalenie powództwa spoczywał na pozwanym. Zważyć przy tym należy, że pozwany nie przedłożył żadnego dowodu na okoliczność spłaty należności dochodzonej pozwem, poza potwierdzeniem przelewu na kwotę 176,30 złotych. Twierdzenia prezesa zarządu pozwanego o spłacie całej należności w ratach pozostały więc gołosłowne. W świetle zasad doświadczenia życiowego, należy również założyć, iż przedsiębiorca – podmiot profesjonalny w obrocie gospodarczym, który otrzymuje, jego zdaniem, niezasadnie wystawioną fakturę, powinien niezwłocznie zaprzeczyć wskazanym na fakturze okolicznościom i podjąć próbę wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Tymczasem, jak wynika z przedłożonego przez powoda pisma z dnia 20 maja 2015 roku, pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. po otrzymaniu faktury numer (...) zwrócił się do powoda z prośbą o rozłożenie należności wskazanej na tej fakturze na raty. Nie budzi zaś wątpliwości, że prośba o ustalenie spłaty zadłużenia w ratach stanowi, jak się powszechnie przyjmuje w doktrynie i orzecznictwie, tzw. niewłaściwe uznanie długu, wskazujące, że pozwany miał świadomość ciężącego na nim zadłużenia i nie kwestionował go wyrażając zamiar dobrowolnego spełnienia takiego świadczenia.

Mając na względzie powyższe uznać należało, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie przedstawił żadnych okoliczności mających uzasadniać oddalenie powództwa, a zatem nieskutecznie zakwestionował fakt istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia.

Poza sporem pozostawało przy tym, że pozwany uiszczył na rzecz powoda kwotę 176,30 złotych. Zgodnie z § 17 ust. 4 ogólnych warunków umów kompleksowych w razie powstania zaległości w płatnościach (należności wynikające z faktur wraz z odsetkami od nieterminowo uregulowanych faktur), dostawca może zarachować dokonane przez odbiorcę wpłaty pieniężne w pierwszej kolejności na poczet odsetek od faktur uregulowanych z opóźnieniem, a następnie na poczet najdawniej wymagalnego długu.

Powyzsza wpłata została zarachowana przez powoda zgodnie z tym postanowieniem na poczet faktury numer (...) w kwocie 45,73 złotych, zaś w pozostałym zakresie, tj. w kwocie 130,57 złotych – na poczet należności wynikającej z faktury numer (...), z której zatem do zapłaty pozostała kwota 1 073,29 złotych dochodzona niniejszym pozwem.

Jednocześnie Sąd zważył, że z treści noty odsetkowej numer (...) wynikało, że obejmowała ona odsetki od nieterminowo uregulowanych poprzednich faktur, w tym odsetki ustawowe i odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 1 203,86 złotych wynikającej z faktury numer (...) naliczone za okres od dnia 30 maja 2015 roku do dnia 07 marca 2016 roku. W tej sytuacji zasadne było żądanie powoda odnośnie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 1 073,29 złotych (dochodzonej w niniejszej sprawie jako pozostała część należności z faktury numer (...)) za okres od dnia 08 marca 2016 roku do dnia zapłaty (a nie za okres od dnia 30 maja 2015 roku do dnia 07 marca 2016 roku – należność odsetkowa za ten okres zawierała się bowiem w kwocie 176,30 złotych wynikającej z wystawionej noty odsetkowej).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) w zw. z art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. w art. 481 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1 249,59 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 176,30 złotych za okres od dnia 05 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty i 1 073,29 złotych za okres od dnia 08 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów stosowanych a contrario Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 1 073,29 złotych za okres od

dnia 30 maja 2015 roku do dnia 07 marca 2016 roku, albowiem w tym zakresie odsetki te, jak już wskazano powyżej, zostały objęte notą odsetkową numer (...).

W punkcie III wyroku, mając na uwadze, iż powód uległ jedynie w nieznacznej części swoje żądania, Sąd, stosownie do treści art. 100 zdanie drugie k.p.c., zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w całości, tj. kwotę 947,30 złotych, na którą składała się: kwota 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 0,30 złotych tytułem zwrotu prowizji od uiszczenia opłaty sądowej w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 23 lutego 2018 roku